

Elhunyt Bulányi György

Június 6-án, életének 92. évében elhunyt Bulányi György piarista szerzetes, a Bokor Bázisközösség alapítója.

Bulányi György magyar–német szakos tanárként végzett és 1943-ban szentelték pappá. Ezután piarista gimnáziumokban tanított (Sátoraljaújhely, Tata, Debrecen), majd 1945-ben Debrecenben fogott hozzá a Bokor nevű közösség szervezéséhez. 1952-ben életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték. 1956-ban kiszabadult, és a budapesti belvárosi plébánián lett kisegítő lelkész. 1958 áprilisában fogták el ismét és a börtönből végleg 1960-ban szabadult. Ezután szállítómunkásként dolgozott. Az elmúlt években a Piarista Rend Duna-parti házában élt.

Június 6-án szentségekkel megerősítve költözött az örök hazába. A temetés a rákoskeresztúri új köztemető piarista parcellájában (154.) lesz később közölt időpontban.

Magyar Kurír

Elhunyt Bulányi György, a szocializmussal szembeszálló pap

Meghalt Bulányi György piarista pap, a Bokor bázisközösségek alapítója. A jézusi példát követő, katonai szolgálatot elutasító kisközösségeket szervező katolikus pap a rendszerváltás előtt összetűzésbe kerül a kommunista rendszerrel, de saját egyháza is szembe fordult vele, egyenesen Joseph Ratzinger bíboros - a jelenlegi pápa - kérte, hogy vonja vissza tanait.

bosszúját.

Elhunyt vasárnap Bulányi György piarista tanár, pap, a Bokor katolikus bázisközösségek alapítója és vezetője - adta hírül a [Bokorportál](#). A kommunista időszakban meghurcolt, majd az 1980-as években állami nyomásra saját egyháza által is kitagadott pap kisközösségek szervezésével váltotta ki a hatalom

Az 1919-ben született Bulányi 1943-ban szerzett magyar–német szakos tanári diplomát a Pázmány Péter Tudományegyetemen, tanított Debrecenben, Sátoraljaújhelyen és Tatán - olvasható a Bokorportálon közzétett életrajzában.

A Bokor bázisközösséget 1945-ben alapította. A tisztán jézusi szeretet hirdető kisközösség tevékenységét az 1950-es években államellenes szervezkedésnek minősítették kommunista hatóságok, és 1952-ben életfogytig tartó börtönre ítélték Bulányit. A pap 1956-ban kiszabadult, elrejtőzött, de két év múlva elfogták, és bezárták. 1960-ban amnesztiát kapott.

Kiszabadulása után előbb rakodómunkásként dolgozott, és folytatta a jézusi ideált követő bázisközösségek szervezését. A hatóságokkal ismét az 1980-as években gyűlt meg a baja, miután közösségeinek tagjai sorra tagadták meg a katonai szolgálatot. Ekkor az állam a katolikus egyház akkori vezetésén keresztül igyekezett megrendszabályozni.

1982-ben a püspöki kar megvonta misézési jogát, tanait még a Vatikán is elítélte. Egyenesen a Hittani Kongregáció akkori vezetője, Joseph Ratzinger (a jelenlegi XVI. Benedek pápa) írt neki levelet, hogy vonja vissza tanításait. Az erre vonatkozó 12 pontos nyilatkozatot azonban kiegészítette azzal, hogy csak saját lelkiismeretének tartozik emiatt nem tekintették érvényesnek, és egészen 1997-ig érvényben volt egyházi büntetése.

2008-ban a Népszabadságnak adott [interjújában](#) azt mondta, huszonévesen értette meg, mit tanít Jézus: szeressétek ellenségeiteket, és azóta is e gondolat jegyében tevékenykedik.

www.origo.hu

Meghalt Bulányi György

2010. június 7., hétfő 08:58 | Frissítve: 4 órája

A piarista szerzetes a XX. századi magyar katolicizmus egyik legnagyobb hatású alakja volt. Az evangéliumi erőszakmentességet hirdető Bokor katolikus bázisközösség alapítóját a pártállam idején rendszeresen zaklatták az állami hatóságok, és elítélte a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia, majd a Hittani Kongregáció vezetőjeként Joseph Ratzinger is. 1997-ben mentette fel a Vatikán.

Június 6-án, élete 92. évében elhunyt Bulányi György piarista szerzetes, a [Bokor katolikus bázisközösség](#) alapítója. Az 1919-ben született szerzetes tanár 1945-ben egy, az evangéliumot radikálisan követő kisközösségi hálózatot kezdett szervezni. 1952-es években államellenes szervezkedés címén életfogytiglani börtönre ítélték.

1956-ban kiszabadult. 1958-ban ismét elfogták, a börtönből 1960-ban szabadult végleg. Ezután szállítómunkásként dolgozott. A hetvenes évektől kezdve újító szellemű teológiája és az evangéliumi erőszakmentesség következetes képviselése miatt folyamatosan ki volt téve az állami és az egyházi hatóságok zaklatásának.

A Bokor bázisközösség tagjai az egyházakat felügyelő pártállami hatóság, az Állami Egyházügyi Hivatal felszólítása ellenére sem hagytak fel a katonai szolgálat megtagadásával, és ez, valamint az engedetlenség vörös posztó volt az egyházügyi pártfunkcionáriusok szemében. Bulányai mozgalma mintegy 5000 főre nőtt és egész Európában a zsinati katolicizmus és a keresztény kurázi egyik szimbólumává vált.

A kooperációra nem hajlandó Bulányi páter tanításait 1982-ben a püspöki kar elítélte, eltiltották a nyilvános misézéstől és a Hittani Kongregációhoz fordultak a tanai miatt. Az akkori prefektus, Joseph Ratzinger bíboros (ma XVI. Benedek pápa) 1986-ban felszólította Bulányit, hogy vonja vissza „téves, veszedelmes és kétértelmű” tanításait.

Bulányi szerint Ratzinger és a püspöki kar rosszallását 1980-as, Egyházrend című írásának alap gondolata váltotta ki: „úgy vélem, hogy az egyháznak a jövőben más, a maitól eltérő struktúrája is lehet, mégpedig a bázisközösségek alapján”. Bulányival alá akartak írni egy Ratzinger által összeállított, tizenkét pontos listát. A páter egy tizenharmadik, szövegrésszel kiegészítve – amely szerint az ember „csak a lelkiismeretének tartozik engedelmisséggel” – írta alá a dokumentumot, amit viszont a kongregáció prefektusa nem fogadott el.

A kompromisszum bő évtizeddel később, 1997-ben született meg: Bulányi kiegészítése bekerült a dokumentum törzsszövegébe, amelyet így már ő is aláírt. A Magyar Katolikus Püspöki Kar több mint fél évvel később, 1997. szeptember 10-én tájékoztatta a nyilvánosságot Bulányi György rehabilitálásáról.

A Bulányit korlátozó egyházi intézkedések a Bokor közösség honlapján olvasható [életrajz](#) szerint azonban nem szűntek meg: a páter még közel tíz évvel később is csak egy városszéli kápolnában misézhetett, istentiszteleteit a plébánia nem hirdette meg. A honlap szerint a magyar állam a rendszerváltozást követően bocsánatot kért Bulányitól, és nyugdíját is rendezték, ugyanakkor a Katolikus Egyház vezetői nem kértek bocsánatot, és életútját az egyházba integrálhatatlannak tekintik.

Az elmúlt években Bulányi páter a piaristák budapesti rendházában élt.

(Forrás: [Wikipédia](#))

Elhunyt Bulányi György

Életének 92. évében elhunyt Bulányi György, piarista szerzetes, a Bokor Bázisközösség alapítója vasárnap.

Bulányi György a Kegyesstanítórendi Tanárképző Főiskolán, majd a Pázmány Péter Tudományegyetemen magyar-német szakon végzett. 1943-ban szentelték pappá a piarista rendben. Ezután piarista gimnáziumokban tanított (Sátoraljaújhely, Tata, Debrecen). 1945-ben Debrecenben fogott hozzá a Bokor nevű kisközösség szervezéséhez, amelyet a korabeli hatóságok illegális államellenes szervezkedésnek minősítettek, és Bulányi Györgyöt 1952-ben életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték.

1956-ban kiszabadult, és a budapesti belvárosi plébánián lett kisegítő lelkész. Hosszú rejtőzködés után csak 1958 áprilisában fogták el ismét. A börtönből végleg 1960-ban szabadult. Ezután szállítómunkásként dolgozott.

A közösségek szervezésével Bulányi szabadulása után sem hagyott fel. Miután a Bokor tagjai közül 1979-től kezdve egyre többen megtagadták a kötelező katonai szolgálatot - feltehetően állami nyomásra -, a Magyar Katolikus Püspöki Kar 1982-ben eltiltotta a nyilvános papi tevékenységtől. Ezt a korlátozást csak 1997-ben oldották fel. Bulányi György életének utolsó éveit a piarista szerzetesek budapesti rendházában élte.

<http://www.hirszerzo.hu>

Elhunyt Bulányi György

Életének 92. évében elhunyt Bulányi György, piarista szerzetes, a Bokor Bázisközösség alapítója vasárnap.

Bulányi György a Kegyestanítórendi Tanárképző Főiskolán, majd a Pázmány Péter Tudományegyetemen magyar-német szakon végzett. 1943-ban szentelték pappá a piarista rendben. Ezután piarista gimnáziumokban tanított (Sátoraljaújhely, Tata, Debrecen). 1945-ben Debrecenben fogott hozzá a Bokor nevű kisközösség szervezéséhez, amelyet a korabeli hatóságok illegális államellenes szervezkedésnek minősítettek, és Bulányi Györgyöt 1952-ben életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték. 1956-ban kiszabadult, és a budapesti belvárosi plébánián lett kisegítő lelkész. Hosszú rejtőzködés után csak 1958 áprilisában fogták el ismét. A börtönből végleg 1960-ban szabadult. Ezután szállítómunkásként dolgozott.

A közösségek szervezésével Bulányi szabadulása után sem hagyott fel. Miután a Bokor tagjai közül 1979-től kezdve egyre többen megtagadták a kötelező katonai szolgálatot - feltehetően állami nyomásra -, a Magyar Katolikus Püspöki Kar 1982-ben eltiltotta a nyilvános papi tevékenységtől. Ezt a korlátozást csak 1997-ben oldották fel. Bulányi György életének utolsó éveit a piarista szerzetesek budapesti rendházában élte.

(Népszabadság Online)

Bulányi György Sch.P. (1919–2010)

Közzétéve: 2010-06-07

2010. június 6-án, életének 92. évében elhunyt Bulányi György piarista szerzetes, a Bokor Bázisközösség alapítója.

Gyurka bácsi magyar-német szakos tanárként végzett és 1943-ban szentelték pappá. Ezután piarista gimnáziumokban tanított (Sátoraljaújhely, Tata, Debrecen), majd 1945-ben Debrecenben fogott hozzá a Bokor közösség szervezéséhez. 1952-ben életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték. 1956-ban szabadult, és a budapesti belvárosi plébánián lett kisegítő lelkész. 1958 áprilisában fogták el ismét és a börtönből végleg 1960-ban szabadult. Ezután szállítómunkásként dolgozott. Az elmúlt években a Piarista Rend Duna-parti házában élt. Szentségekkel megerősítve költözött az örök hazába vasárnap délután. A temetés a rákoskeresztúri új köztemető piarista parcellájában (154.) lesz, amelynek időpontját később közöljük.

Kalazantínium Piarista rendház

1052 Budapest, Piarista köz 1.

www.piarista.hu

Bulányi György halálára

Jön az üzenet: "Szeretett Gyurka bácsink az Örök hazába távozott 2010. június 6-án, vasárnap délután négy órakor. Szombaton saját kérésére kiengedték a kórházból, így a piaristák szobájában tért nyugovóra."

Bulányi György

Gyurka bácsi - Bulányi György piarista szerzetes (1919 - 2010), akinek nevét évtizedeken át csak félve lehetett kimondani, és akiből még életében legenda vált.

1943-ban szentelték pappá, pár évre rá kezdte szervezni a Bokor katolikus bázisközösségi mozgalmat. A Rákosi-rendszerben, 1952-ben "illegális államellenes szervezkedés miatt" életfogytig tartó börtönre ítélték. 1956-ban kiszabadult, majd újra lecsukták. 1960-ban amnesztiát kapott. Segéd munkásként dolgozott, közben fő művét írta: Keressétek az Isten országát!

A Bokor-mozgalmat - amelynek tagjait az alapító után „bulányistáknak” is nevezik - sem az állam, sem az egyház nem nézte jó szemmel. Bulányi György teológiai vitába keveredett az egyházzal, a Bokor-tagok sorra megtagadták a fegyveres katonai szolgálatot.

A magyar püspöki kar végül elítélte Bulányi páter tanait, őt magát eltiltotta a nyilvános misézéstől. 1986-ban a Vatikán is felszólította tanai visszavonására, az erről szóló levelet Joseph Ratzinger bíboros, a mostani pápa jegyezte.

Hosszas egyeztetések után a katolikus egyház 1997-ben rehabilitálta. A nyílt ellenségeskedés megszűnt, a rehabilitáció azonban nem sokat változtatott a helyzeten. Bulányi György a hivatalos egyház perifériáján maradt, megtűrték, de nem fogadták el.

Az idők során a Bokor veszített jelentőségéből, ám mindazok, akik hajdan csatlakoztak a közösséghez, örök életre szóló döntést hoztak. Lehet, hogy valaki már régen nem tagja a mozgalomnak, de a háta mögött még most is összesúgnak: "bulányista".

Provokáció minden mennyiségben

Beszélgetés a vasmiséjére készülő Bulányi Györggyel

Szimpatizál a radikális baloldali eszméssel, ha lenne valódi kommunista párt, be is lépne. Bulányi György, a 88 éves piarista szerzetes tudatosan provokál. Hiszen - mondja - Jézus is ezt tette. Bulányi páter ma tartja a vasmiséjét: hat és fél évtizede szentelték pappá.

- Bő hatvan évvel ezelőtt megalapította a Bokor katolikus bázisközösségi mozgalmat, amely később főként azzal vált ismertté, hogy tagjai megtagadták a katonai szolgálatot. Megjárta a Rákosi- és a Kádár-korszak börtöneit, aztán - az egyházi hierarchia elutasítása miatt - konfliktusba keveredett a Vatikánnal is. Eltiltották a papi szolgálattól, és csak jóval a rendszerváltás után kapott erkölcsi elégtételt. Visszatekintve: mi az, amit sikernek tekint?

- 1945-ben Debrecenben egy Vatikánt megjárta pap elmagyarázta nekem, hogy kisközösségeket kell létrehozni. Megkért, hogy szedjem elő a teológiai jegyzeteimet, mondjam el mindenkinek: van Isten, és létezik halhatatlanság. Megpróbáltam a legderekabb debreceni lányokból és fiúkból kisközösséget csinálni, de semmire nem mentem ezekkel a témákkal. A könyökükön jött ki. Kínomban elővettem a Szentírást, és ez tökéletes újdonság volt.

- *Mármint kinek?*

- Nekik is, nekem is. Korábban ilyen nem nagyon fordult elő. Rengeteg teológiai művet meg mindenféle más "jámbor könyvet" olvastunk, csak pont a Szentírást nem. A legkevesebb, amit elmondhatok, hogy a Szentírás a felfedezés erejével hatott a számunkra. Szövegelemzést készítettünk - magyartanárként volt ebben némi gyakorlatom -, és kiderült, hogy Jézus azt hirdette: szeressük még az ellenségeinket is. Jééé! Addig hazafias magyar katolikusok voltunk, akik úgy tudták, hogy az ellenséget aprítani kell.

- *Hol itt a siker?*

- Életem legnagyobb sikere az, hogy huszonévesen feltaláltam a spanyolviaszt, és megértettem, mit tanít Jézus. Szeressétek ellenségeiteket! Azóta is csak ezt az egyetlen gondolatot bontogatom.

- *A retorziókat ismerve úgy látszik, ennek sem az állam, sem az egyház nem örült. Előbbit még csak-csak értem...*

- Pályám indulásakor az egyház legkedveltebb gyermekei közé tartoztam. Kivétel nélkül minden előjáróm szeretett, a debreceni püspöki helynöktől, *Pintér Laci* bácsitól egészen *Mindszenty József* bíborosig. Attól fogva kezdett csúnya eretnekjelölt válni belőlem, hogy az egyház és a Kreml kiegyezett egymással, és a magyar állam 1964-ben hetven évre titkosított megállapodást kötött a Vatikánnal. Mindszenty nem volt hajlandó egyezkedni, a Vatikán igen. Folytatódott a történelem, ismét működésbe lépett a Trón és az Oltár szövetsége. Ez a szövetség Árpád apánk és a főtáltosok között ugyanúgy megvolt, ahogyan megvolt Szent István és az esztergomi érsek között is. Az én tevékenységem ezt a sok évszázada érvényesülő alapelvet kérdőjelezte meg. Az Állami Egyházügyi Hivatal katolikus osztályának vezetője 1976-ban levelet küldött *Lékai László* bíborosnak, amelyben leírta, hogy Bulányi nem az állam ellensége, hanem az egyházé, ezért az egyháznak kell elbánnia vele. A Trón és Oltár szövetsége a legfőbb ok, hogy én 1989 után is pontosan olyan rossz gyerek vagyok az egyház szemében, mint előtte voltam.

- *Az egyház 1997-ben rehabilitálta.*

- Igen, rehabilitáltak. Szóban!

- *Az ezredforduló táján írt naplója - három vaskos kötet - tele van keserűséggel és kiábrándultsággal. Közben meg többször is azt állítja, hogy optimista. Mire föl?*

- Mi, emberek értelmet kaptunk Istentől. Ennek az értelemnek a segítségével egyszer talán elkezdünk gondolkodni. Fiatal koromban biztosra vettem, hogy "holnapra megforgatjuk az egész világot". Hitttem abban, hogy tényleg mindenki meg fogja érteni, mit képvisel Jézus. Ezt a hitemet nem tudom földadni, de közben látom, hogy a gyűlölet és a háború a megsemmisülés felé viszi az emberiséget. Hiszen van már atombombánk, fel tudjuk robbantani a földgolyóbist. Pesszimista attól vagyok, hogy az életemből eltelt majdnem kilenc évtized, és úgy veszem észre, hogy a világ nem akar hinni Jézusnak, ami hagyján, de még a Bulányinak sem akar hinni...

- *Mielőtt kiátkoznák: ez csak vicc volt.*

- Nehéz elviselni, hogy az emberiség képtelen megváltoztatni a történelem sötét csavarmenetét. Olyan csúnya korszak, mint a világméretű tőkés társadalom uralma, azt hiszem, még soha nem volt.

- *Mernék vitatkozni.*

- Jártak itt a mongolok, és egy év alatt felére csökkent a lakosság. De a magyar anyák szültek. Aztán jöttek a törökök, a hódoltság kora. Az emberek negyede vagy harmada tudott csak magyarul, de a magyar anyák akkor is szültek. Amit azonban a tőkés társadalom uralma létrehozott, még senki se tudta produkálni. A magyar anyák nem szülnek. Így értem, hogy ehhez fogható még nem volt a történelemben. Kiirtjuk saját nemzetünket. Sőt: kiirtjuk Európát mint keresztény kontinenst. A XIX. század végére, ha így megy tovább, muszlim Európává alakulunk át. Persze mindenki nagyon jól el tudja magyarázni, miért nem vállal gyereket. Karriert kell építeni.

- *Nem emlékszem, hogy a Bokor-mozgalom követelései között szerepelne a cölibátus, a papi nőtlenség eltörlése.*

- Ez hogyan kapcsolódik ide? Hogy akkor a papok miért nem nemzenek utódokat? A Bokor-közösségben másfajta fogalmak léteznek. Nem papokra és kedves hívekre osztjuk a katolikus keresztényeket, hanem tanítóra és tanítványokra. A közösség vezetőjének az a dolga, hogy a közösség tagjait tanítványokból tanítókká nevelje. Egyébként teljesen mindegy, hogy a magyar társadalom tízezrelékét se kitevő papság részt vesz-e az élet továbbadásában. Nincs jelentősége.

- *És a jó példa ereje? Az nem számít?*

- A cölibátus fenntartása inkább azért káros, mert így senki nem akar pap lenni. Az elhivatottságot érző férfiak is tudják, hogy Isten országa nem azon áll vagy bukik, hajlandók-e lemondani Mancikáról. Jézus életalakításának nem tartozott a kitüntetett vonásai közé, hogy tudomásom szerint nőtlen volt. És nem hiszem, hogy a református és evangélikus lelkészek csak azért rosszabbul végeznék a munkájukat, mert családban élnek.

- *A közelmúltban megjelent egyik cikkében arról értekezik, hogy a keresztényeknek végre meg kellene szabadulniuk az Ószövetség "terhes örökségétől", annak "gyilkos Istenétől". Ötször is megnéztem a szerző nevét. Tényleg Bulányi György írta?*

- A jézusi elképzelésnek az egyetemes emberi szeretet a lényege. Az Ószövetség Istene pedig - legyen elég egyetlen példa - belefojtja a zsidók ellenségeit a Vörös-tengerbe. Ez egy olyan nacionalista Isten képe, amely nem fér össze Jézus tanításaival. Ahogyan az se fér össze, hogy a tábori pap a folyó innenső partjáról a túloldalon lévő, a túlpartról pedig az innenső oldalon lévő elpusztítására lelkesítsen.

- Nyilvánvaló, hogy a teológiai érvek kifejtésekor sem lehet figyelmen kívül hagyni a társadalmi-politikai környezetet. Márpedig az antiszemita csoportok egyre hangosabbak Magyarországon. Utólag is úgy véli, hogy elég árnyaltan fogalmazott?

- Nekem nincsen két szövegem, egy a kezdők és egy másik a haladók számára. Amikor tizenévesekkel kezdtem el foglalkozni, akkor megtanultam, hogy minden körülmények között tudásom legjavát kell nyújtanom, és csakis azt szabad mondanom, ami a szívemből jön.

- Szélsőjobbos orgánumok boldogan közölték a cikkét.

- Eredetileg a Kapu folyóiratban jelent meg, onnan vették át.

- Elgondolkodtató, hogy tetszett nekik.

- Arra, hogy ki mit vesz át, azt tudom mondani, hogy Jézus alakját és szövegeit meg a kereszténység vette át.

- És?

- A világ és az emberiség kirablásában, fegyverrel térdre kényszerítésében a kereszténység abszolút világbajnok volt. Egyetlen vallás se közelítette meg ebben a tevékenységben.

- Furcsa hallani ezt egy kereszténytől.

- A tények előtt meghajlok. Jézus fölszabadított arra, hogy nem kell védenem a saját kutyám kölykét. Hanem a saját kutyám kölykéről is igyekszem objektív képet adni. Kerül, amibe kerül.

- Az előbb, amikor a tőke világméretű uralmáról beszélt, eszembe juttatta a kommunisták nézeteit. Netán rokonszenvet érez a kommunizmus iránt?

- Nagyon-nagy rokonszenvet érzek, igen. 1952-ben egy ávós őrnagy két hónapon keresztül azzal töltötte az idejét, hogy engem napi tíz órában kihallgasson. Egyik mondatára fél évszázad távolából is jól emlékszem: "Bulányi mester, nem várhatjuk meg, amíg maga megelégedik gyakorlatoztatja nekünk a kapitalistákat". Ha lenne ma olyan párt, amely ugyanazt vallja, amit Marx és a kommunizmus - azzal a különbséggel, hogy senkit se szabad bántani -, engem nyugodtan be lehetne léptetni abba a pártba. Az már maga volna az egyház, jézusi és egyetemes, valóban katolikus. Jézus azt mondta, hogy akkor lesz rend, amikor mindenki megkapja az egy dénárt. Valamennyi embernek csak egy hasa és egy gyomra van, senkinek se jár több. A második pár cipőmet akkor szerezhetem meg, ha a többi milliárdnyi embernek mindnek megvan már a maga egy pár cipője. Rend akkor lesz, ha meg tud valósulni az, amit a kommunizmus akart.

- Tehát soha nem lesz rend.

- Pontosan. Ez az egyik forrása a peszsimizmusomnak.

- *Szándékosan provokál?*

- Persze. A négy evangélium is maga a provokáció. Jézus is provokál, minden mennyiségben.

- *A vasmiséjére készül, ami - nehéz belegondolni - azt jelenti, hogy hatvanöt évvel ezelőtt szentelték pappá. A vasmise után milyen fokozat következik?*

- Eltemetnek.

- *Komolyan kérdezem.*

- Ha valaki véletlenül kibír még öt esztendő, akkor rubinmisét mondhat. A pappá szentelés hetvenötödik évfordulója már teljességgel elképzelhetetlen, arra nincs is semmilyen szó...

<http://nol.hu/archivum/archiv-476656>
